

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **ENERGOSTYLE s. r. o.**
sídlem Opavská 95, 747 75 Velké Heraltice
zastoupen advokátem Mgr. Kamilem Stypou
sídlem Stodolní 1293/3, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2021 č. j. 45080/21/5000-10612-710970
ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 26. 1. 2022 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2021 č. j. 45080/21/5000-10612-710970, kterým bylo zamítnuto odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 31. 3. 2020 č. j. 1116196/20/3200-31472-809888, jímž byl žalobci stanoven odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně.

2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:

1. Žalobce odmítá jakékoliv pochybení při výběrovém řízení, které proběhlo v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (dále jen „ZVZ“) a podle metodického pokynu pro výběr dodavatele určeného pro příjemce dotace z programu Podpora bydlení 2016 – 2020 (dále jen „metodický pokyn“)-bod 5.1.1. Napadené rozhodnutí je založeno na chybném výkladu právní normy, který nemá oporu v zákoně, pokud jde o povinnost zachovat rovnost ceny projektu s „předpokládanou hodnotou zakázky“ podle ZVZ. Žalobce podle podmínek dotačního programu stanovil podrobný položkový rozpočet, který zaslal spolu s žádostí o dotaci dne 25. 11. 2015 poskytovateli dotace. Chybou pracovníků žalobce však tento rozpočet neobsahoval položku „Klimatizace, měření a regulace“, která byla součástí schválené projektové dokumentace. Předpokládaná hodnota zakázky byla proto stanovena částkou 24 236 723 Kč bez DPH. Tato skutečnost byla poskytovateli oznámena před vydáním rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) o poskytnutí dotace. Žalobce poukázal na ust. § 13 ZVZ a bod 3.1. metodického pokynu s tím, že oběma požadavkům dostal a dle metodického pokynu předpokládaná hodnota zakázky nemusí být rovna ceně uvedené v projektu, jenž tvoří součást žádosti o dotaci. Žalobce v posuzované věci neměl povinnost postupovat v souladu se ZVZ, neboť poskytnutá dotace pokrývala méně než 50 % předpokládané hodnoty zakázky. Proto se při výběrovém řízení řídil tím, že je nedotovaným zadavatelem, a tudíž nemá povinnost postupovat podle § 2 ZVZ. Poskytovatel se seznámil s upraveným rozpočtem ještě před poskytnutím samotné dotace a celá věc byla s MMR před zahájením výběrového řízení i následně konzultována prostřednictvím elektronické pošty. Podle žalobce by MMR nevydalo rozhodnutí o poskytnutí dotace, pokud by zjistilo, že příjemce realizoval výběrové řízení v rozporu s právními předpisy či metodickým pokynem. Dotace byla poskytnuta jako podpora pro vznik podporovaných bytů na území ČR (sociální bydlení pro osoby v ekonomicky neaktivním věku), a to ve výši 600 000 Kč na jeden byt, tj. v daném případě celkem 12 000 000 Kč. Výše dotace tak nebyla ovlivněna celkovou hodnotou zakázky. Žalobce ze skutečnosti, že mu bylo vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace, dovozuje, že splnil veškeré náležitosti k jejímu přiznání. Žalobce dále zdůraznil, že peněžní prostředky byly použity k účelu, k němuž se zavázal a jenž byl uveden v rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 1. 8. 2016. Žalobce finanční prostředky nepoužil neoprávněně, ani je nezadržel. Skutková podstata porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), tj. *porušení rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem*“ na předmětný případ nedopadá a právní kvalifikace správních orgánů je nesprávná. Dotace byla použita na vybudování veřejně prospěšné stavby. Žalobce vybudoval komunitní dům seniorů s 20 bezbariérovými bytovými jednotkami.

2. Žalobce nesouhlasí s kontrolním zjištěním, že nedodržel ustanovení bodu 17. Podmínek rozhodnutí o dotaci a článku 10 písm. n) podprogramu, kdy byl jako příjemce dotace povinen do 2 měsíců po ukončení realizace akce, která byla poskytovatelem stanovena do 30. 11. 2017, předat obci ke zveřejnění informaci o počtu podporovaných bytů postavených s dotací a počtu volných bytů. Žalobce poukázal na ust. § 119 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“), podle kterého lze stavbu užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí. Žalobce měl za to, že od tohoto termínu je možné byty řádně nabízet. Datem kolaudace byl den 24. 1. 2018. I pokud by žalobce připustil výklad předložený žalovaným, bez zohlednění žalobcem doložené intenzivní komunikace s obcí v průběhu realizace projektu je uložena sankce zcela nepřiměřená, neboť k prodlení došlo pouze v řádu dní. Rozhodnutím o poskytnutí dotace ani podprogramem není stanovena forma poskytnutí informací obci. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) – rozsudky sp. zn. 4 As 117/2014 a sp. zn. 2 Afs 142/2016 a zdůraznil, že v jeho věci nedošlo k zadržení, zpronevěře, či jinému způsobu zneužití dotačních prostředků.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl:
- k žalobnímu bodu 1., že kontrolní zjištění č. 1 je podrobně popsáno na str. 16-17 Zprávy o daňové kontrole (dále jen „ZDK“) a žalovaný se jím zabýval v bodech 24-34 napadeného rozhodnutí. Žalobce deklaroval předpokládané náklady projektu ve výši 20 008 882 Kč (předmětná dotace v tom případě činila 59,97 % nákladů projektu), následně náklady upřesnil na výši 22 314 960 Kč (dotace činila 53,78 % nákladů). Poté však žalobce uskutečnil výběrové řízení, v němž vybral obchodní společnost Ing. I. – RAIL spol. s r. o. (dále jen „I. – RAIL“), s níž uzavřel smlouvu o dílo se sjednanou cenou plnění ve výši 16 758 665 Kč. Teprve po uskutečnění výběrového řízení sdělil žalobce poskytovateli dotace, že cena projektu bude činit 24 236 723 Kč, tedy, že podíl předmětné dotace bude činit 49,51 % z ceny projektu. Skutečná cena stavby nakonec činila částku 15 918 660 Kč. Daňové orgány nemohly považovat za rozhodnou předpokládanou cenu sdělenou žalobcem poskytovateli až po provedení výběrového řízení, když toto sdělení považují za účelové ve snaze zakrýt skutečnost, že ve výběrovém řízení nebylo postupováno v souladu se ZVZ. Účelovost tohoto sdělení se jeví zřejmá i proto, že žalobce je adresoval poskytovateli až cca měsíc poté, co uzavřel výběrové řízení na cenu o téměř 7,5 milionu nižší, než jakou následně deklaroval MMR. Žalovaný má za to, že bylo postaveno najisto, že žalobce má při výběrovém řízení postupovat podle bodu 3.1 metodického pokynu jako dotovaný dodavatel a dodržet postup dle ZVZ. Na tom nic nemění skutečnost, že mu znění podmínek dotace umožňovalo předpokládanou cenu zakázky změnit. Žalovaný dále zdůraznil, že finálně realizovala stavbu obchodní společnost J.-STAVEBNICTVÍ s. r. o. (dále jen „J.-STAVEBNICTVÍ“), která se výběrového řízení neúčastnila a byla personálně propojena s žalobcem (shoda minulých/současných jednatelů, jenž byli zároveň členy předmětné hodnotící komise – bod 29. napadeného rozhodnutí). Tím byl narušen požadavek transparentnosti a porušena pravidla hospodářské soutěže. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 15/2012. Žalovaný dále zdůraznil, že neodhalení některého z předmětných pochybení žalobce ze strany poskytovatele dotace nezakládá liberaci odpovědnosti za takové pochybení, bude-li identifikováno

v budoucnu a nezakládá ani legitimní očekávání žalobce, že nebude v budoucnu za porušení podmínek dotace postižen.

- k žalobnímu bodu 2. žalovaný uvedl, že kontrolním zjištěním č. 2 se zabýval v bodech 35-41 napadeného rozhodnutí a má za to, že povinnost žalobce učinit oznámení byla jasně stanovena podmínkami rozhodnutí o poskytnutí dotace a neodvídala se od kolaudace bytů. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce splnil svou povinnost vyplývající z článku 10 písm. n) podmínek dotace přede dnem 18. 2. 2018, kdy tak opožděně učinil. Žalovaný dále zdůraznil, že otázkou proporcionality odvodu za porušení rozpočtové kázně se zabýval v bodech 46-58 napadeného rozhodnutí. Žalovaný rovněž uvedl, že v rámci stanovení výše odvodu nelze rezignovat na splnění formálních podmínek ani při zachování naplnění účelu dotace (např. rozsudek NSS sp. zn. 5 Afs 111/2019).
- 4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán obsahem žalobních tvrzení (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
- 5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že správce daně dne 5. 6. 2019 zahájil u žalobce daňovou kontrolu zaměřenou na skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně u peněžních prostředků poskytnutých na základě rozhodnutí MMR ze dne 1. 8. 2016 o poskytnutí dotace z programu 11706 - Podpora bydlení na projekt „B. j. 20 PB – KODUS Velké Heraldice“. Daňová kontrola byla zahájena v rozsahu plnění podmínek vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace na základě vlastní vyhledávací činnosti. Provedenou kontrolou byla zjištěna dvě pochybení žalobce. Pokud jde o první z nich, správce daně zjistil, že v žádosti o dotaci ze dne 25. 11. 2015 dle přílohy položkový rozpočet stavby činila cena stavby 20 008 882 Kč bez DPH, stejná výše byla uvedena poskytovatelem i v registraci akce. Poskytnutá dotace ve výši 12 000 000 Kč odpovídala 59,97 % ceny stavby bez DPH. Dne 27. 4. 2016 zaslal žalobce MMR e-mail, v němž sdělil, že dodatečně navyšuje celkovou výši rozpočtu projektu na částku 22 314 960 Kč bez DPH, neboť došlo k opomenutí čtyř položek rozpočtu projektu. Zadávací řízení bylo vyhlášeno dne 23. 5. 2016, kdy výše rozpočtu projektu dle e-mailu zasláního žalobcem poskytovateli činila 22 314 960 Kč bez DPH. Poskytnutá dotace ve výši 12 000 000 Kč odpovídala 53,78 % ceny. Poskytovatel dotace dne 4. 5. 2016 požadoval doložit revidovaný rozpočet projektu s odůvodněním změny. Vysvětlení žalobce datované dnem 1. 7. 2016 bylo poskytovateli dotace doručeno po uzavření smlouvy o dílo, přičemž žalobcem avizované dřívější osobní předání administrátorem (dle vyjádření k výsledkům kontrolních zjištění) nebylo doloženo. Ve vysvětlení bylo žalobcem sděleno, že rozpočet projektu byl opět navýšen na částku 24 236 723 Kč bez DPH, takže poskytnutá dotace činí 49,51 % ceny. Správce daně však zjistil, že konečná cena stavebních prací dle dodatku ke smlouvě o dílo činila 15 918 660 Kč bez DPH, což představuje rozdíl oproti předpokládanému revidovanému rozpočtu o 8 318 063 Kč.
- 6. Zadávací řízení bylo zahájeno dne 23. 5. 2016, kdy žalobce jako zadavatel zaslal e-mailem pěti potencionálním dodavatelům výzvu a hodnotícím kritériem byla nejnižší nabídková cena bez DPH. Ve stanovené lhůtě bylo zadavateli doručeno pět nabídek, zadavatel vybral

nabídku společnosti I. – RAIL, s níž dne 22. 6. 2016 uzavřel smlouvu o dílo. Dne 10. 8. 2017 byl ke smlouvě uzavřen dodatek, jímž byla cena díla snížena na 15 918 660 Kč. Vybraný dodavatel však nemohl z důvodu přetížené kapacity realizaci stavby provést a své volné kapacity nabídla společnost J. – STAVEBNICTVÍ (dále jen „subdodavatel“), která s vybraným dodavatelem spolupracovala již dříve. Jednatelům subdodavatele, jakož i jednatelem žalobce byly totožné fyzické osoby Ing. T. J. a Ing. F. J. Subdodavatel se stal následně 100 % subdodavatelem stavby. Správce daně dospěl k závěru o zcela záměrném provedení zadávacího řízení žalobcem jako nedotovaným zadavatelem, tj. mimo režim ZVZ a dále zdůraznil, že dle článku 10 písm. s) podprogramu se subdodavatel nemohl zúčastnit zadávacího řízení, neboť žadatel o dotaci nesměl být zároveň zhotovitelem stavby, což by bylo nabídkou podanou subdodavatelem do zadávacího řízení a jejím výběrem porušeno, když v dotčené době byla jednatelem žalobce a subdodavatele stejná osoba. Stejně tak byla porušena podmínka dle oddílu 5 metodického pokynu.

7. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce nerealizoval při výběru dodavatele veřejné zakázky zadávací řízení jako dotovaný zadavatel podle ZVZ, čímž porušil oddíl 5, bod 5.2 metodického pokynu, jímž se měl řídit ve spojitosti s bodem 4. rozhodnutí o dotaci. (kontrolní zjištění č. 1).
8. Dále správce daně zjistil, že žalobce nedodržel podmínku č. 17. uvedenou v rozhodnutí o dotaci, která odkazuje na bod 10 písm. n) podprogramu 117D0640 Podporované byty 2016, jenž stanoví pro příjemce dotace povinnost po ukončení realizace akce předat obci ke zveřejnění informaci o počtu podporovaných bytů postavených s dotací podle tohoto podprogramu s uvedením počtu volných bytů, a to dle podmínky 17. rozhodnutí o dotaci ve lhůtě dvou měsíců od ukončení realizace. Termín realizace projektu je pevně určen rozhodnutím o poskytnutí dotace dnem 31. 8. 2017. Příjemce dotace měl povinnost podle bodu 3. rozhodnutí o dotaci dodržovat veškeré podmínky plynoucí z podprogramu (kontrolní zjištění č. 2).
9. Správce daně shrnul, že tímto jednáním se žalobce dopustil neoprávněného použití poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech a tím porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona, za což mu vyměřil odvod do státního rozpočtu v celkové výši 6 600 000 Kč představující součet odvodů za obě kontrolní zjištění, tj. ve výši 50 % částky použité na financování předmětné veřejné zakázky ve výši 12 000 000 Kč a ve výši 5 % z celkové částky vyplacené dotace ve výši 12 000 000 Kč (blíže ZDK str. 5-11 a 15-23). Dne 31. 3. 2020 vydal správce daně platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, proti kterému podal žalobce odvolání. Odvolací orgán výzvou ze dne 1. 7. 2021 požadoval po žalobci předložení kopií kompletních nabídek jednotlivých uchazečů o veřejnou zakázku a výzvu k podání nabídky a prokázání kvalifikace zadávací dokumentace k výběrovému řízení na výběr dodavatele s přílohami. V důsledku provedeného dokazování dospěl žalovaný k odlišnému právnímu názoru než správce daně a překvalifikoval jednání žalobce zjištěné kontrolním zjištěním č. 1 nikoliv přiřazením pod článek I. bodu 4 přílohy pokynu D-38, jak učinil správce daně, ale přiřazením pod článek I. bod 3 přílohy pokynu D-38, jelikož podle žalovaného se jedná o *závažné úmyslné jednání zadavatele za účelem znemožnění hospodářské soutěže*, neboť žalobce dle odvolacího orgánu záměrně provedl zadávací řízení, jako by byl nedotovaný zadavatel, nevyhlásil otevřené zadávací řízení podle § 27 ZVZ, a proto zásadním způsobem porušil pravidla hospodářské soutěže. Se závěry odvolacího řízení žalovaný podle § 115 odst. 2 daňového řádu seznámil žalobce prostřednictvím

seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzvy k vyjádření. Žalobce se vyjádřil podáním ze dne 1. 10. 2021. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

10. U ústního jednání před krajským soudem účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Žalobce nad rámec dosud uvedeného navrhl výslech svědkyň H. K. ze společnosti Betera s.r.o. za účelem prokázání skutečnosti, že žalobce určil cenu projektu vyšší než 24 000 000 Kč ještě před zadávacím řízením, a L. Ž., jednatelky společnosti Euro Grant Investment s.r.o., která ohledně ceny projektu komunikovala s MMR. Dále žalobce navrhl důkaz listinami ke třem zakázkám z r. 2016 subjektů odlišných od žalobce, jimiž míní prokázat, že vysoutěžená cena odpovídala běžným cenám v dané době a lokaci.
11. V prvním žalobním tvrzení žalobce namítl chybný výklad § 13 ZVZ v otázce zachování rovnosti ceny projektu s předpokládanou hodnotou zakázky. Krajský soud nesdílí přesvědčení žalobce, že závěry žalovaného jsou vystavěny na názoru, že předpokládanou hodnotu zakázky nelze měnit. Naopak tuto skutečnost, tj. postupnou opakovanou změnu (navýšení) předpokládané hodnoty zakázky avizovanou poskytovateli dotace, daňové orgány nepovažují za nepřípustnou, ani za rozpornou s právní úpravou a správní praxí. Žalobci je však vytýkáno, že po podání žádosti o dotaci navyšoval předpokládanou hodnotu zakázky účelově, aby dosáhl postavení příjemce dotace, který mohl realizovat zadávací řízení jako nedotovaný zadavatel. Navíc tak částečně činil v době následující po ukončení zadávacího řízení, které realizoval z pozice nedotovaného zadavatele. Krajský soud se se závěry správních orgánů obou stupňů týkajících se 1. kontrolního zjištění zcela ztotožňuje, neboť obsahem správních spisů má za prokázanou dvojkoľejnost jednání žalobce v době od podání žádosti o dotaci do vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobce na jedné straně navyšoval rozpočet projektu, a to až do částky, ve vztahu k níž poskytnutá dotace činila méně než 50 % ceny, což by mu zaručilo postavení nedotovaného zadavatele. Na straně druhé však již dříve, než k takto vysoké ceně projektu dospěl a oznámil ji poskytovateli, zahájil dne 23. 5. 2016 zadávací řízení jako nedotovaný zadavatel a postupoval tak v rozporu s metodickým pokynem. V rámci zadávacího řízení došlo ohledně ceny projektu k opačnému pohybu, neboť se snížila. Ve smlouvě o dílo uzavřené s vítězem zadávacího řízení dne 22. 6. 2016 byla stanovena cena zakázky částkou 16 758 655 Kč bez DPH. Žalobce tedy v otázce ceny projektu postupoval ve vztahu k poskytovateli dotace na straně jedné a ve vztahu k potencionálním uchazečům o veřejnou zakázku na straně druhé zcela odlišně, což si nelze vysvětlit jinak než jako účelové jednání. Účel je pak dokreslen skuteností, že stavbu de facto realizovala jako subdodavatel společnost J.-STAVEBNICTVÍ, která se s ohledem na totožné fyzické osoby jednatelů této společnosti a žalobce nemohla zadávacího řízení zúčastnit. Žalovaný proto zcela správně vyhodnotil tyto okolnosti tak, že v nich shledal závažné úmyslné jednání za účelem znemožnění hospodářské soutěže. Tuto argumentaci žalovaného žalobce v žalobě nijak nerozporuje. Žalobcova námitka, že poskytovatel dotace vydal rozhodnutí o jejím poskytnutí po seznámení se s upraveným rozpočtem, je z pohledu soudu zcela irelevantní, neboť obsahem správních spisů lze mít za prokázané, že žalobce poskytovatele dotace v otázce předpokládané ceny projektu informoval v rozporu s faktickým stavem. Skutečnost, že výše dotace nemohla být ovlivněna celkovou hodnotou zakázky, neboť ta byla určena pevnou částkou na jeden pořizovaný byt, rovněž nemá pro věcné posouzení tohoto kontrolního zjištění žádný význam.

12. Na základě obsahu správních spisů soud neshledal důvod k provedení důkazů navržených žalobcem u ústního jednání, neboť má za to, že správní spisy obsahují dostatečné podklady k řádnému skutkovému objasnění věci a na jejich základě lze v soudním řízení spolehlivě rozhodnout. Součástí správních spisů je e-mailová korespondence žalobce s MMR, která byla správci daně poskytnuta v průběhu kontrolního řízení za strany MMR. Z korespondence se podává, že L. Ž., jednatelka společnosti Euro Grant Investment s. r. o., zastupující žalobce informovala MMR jako poskytovatele dotace o navýšení předpokládaných nákladů na částku 24 236 723 Kč bez DPH podáním datovaným dnem 1. 7. 2016, tj. poté, co byla dne 22. 6. 2016 uzavřena smlouva o dílo s vítězem zadávacího řízení společností I.-RAIL s cenou zakázky 16 758 655 Kč. Informace o ceně projektu podaná žalobcem poskytovateli dotace sdělením datovaným dnem 1. 7. 2016 tak byla v rozporu s faktickým stavem.
13. Krajský soud z uvedených důvodů první žalobní bod důvodným neshledal.
14. K druhému žalobnímu tvrzení krajský soud uvádí, že argumentaci odkazující na § 119 stavebního zákona, jenž upravuje kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí, z čehož žalobce odvíjel okamžik splnění své informační povinnosti vůči obci, nelze akceptovat. Bod 17. podmínek rozhodnutí o dotaci zcela jasně odvíjí informační povinnost příjemce dotace vůči obci od okamžiku ukončení realizace projektu. Okamžik realizace projektu je přitom stanoven poskytovatelem dotace v rozhodnutí o poskytnutí dotace pevným datem 31. 8. 2017. Následné kolaudační řízení je v tomto ohledu bez právního významu. Žádným jiným způsobem žalobce argumentaci žalovaného nerozporuje. Jeho tvrzení o intenzivní komunikaci s obcí v průběhu realizace projektu, je vedeno ve zcela obecné rovině a nedotýká se nijak informací, které měl žalobce obci poskytnout dle bodu 17. podmínek rozhodnutí o dotaci. Také v této části je proto žaloba nedůvodná.
15. Žalobce dále v žalobě namítl, že peněžní prostředky byly použity k účelu, k němuž se zavázal, nepoužil je neoprávněně, ani je nezadržel, a proto podle něj nemohla být naplněna skutková podstata porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech a právní kvalifikace daňových orgánů je proto nesprávná. Výši uloženého odvodu označil za nepřiměřenou.
16. Krajský soud ani toto žalobní tvrzení důvodným neshledal. Vycházel přitom z novější judikatury, než na kterou odkazuje žalobce v žalobě, a to především z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018 č. j. 1 Afs 291/2017-33, publikovaného ve Sb. NSS pod č. 3854/2019, v němž NSS vyslovil, že: *„Každé porušení dotačních podmínek, které není v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeno jako to, jehož nedodržení není oprávněným použitím podle § 3 písm. e) [§ 14 odst. 3 písm. k)], zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011].“*
17. NSS v označeném rozsudku dále vyslovil, že: *„Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.“*

18. Krajský soud v první řadě zdůrazňuje, že bez ohledu na skutečnost, že se tyto závěry vztahují k zákonu o rozpočtových pravidlech ve znění do 29. 12. 2011, jejich platnost je obecná a lze ji vztáhnout i na pozdější a současné znění zákona. Citované usnesení rozšířeného senátu NSS stanovilo jasné pravidlo výkladu, týkající se porušení dotačních podmínek. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí otázce proporcionality obsáhle věnoval v bodech 46–56 napadeného rozhodnutí, kde zvažoval okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce, pokud jde o výsledky obou kontrolních zjištění a vyhodnotil také přiměřenost uloženého odvodu. Žalobce tuto argumentaci v podané žalobě žádným nosným způsobem nerozporoval, jeho tvrzení jsou vedena ve zcela obecné rovině. Krajský soud adekvátně žalobnímu tvrzení uvádí toliko, že vyhodnocení proporcionality a přiměřenosti uloženého odvodu žalovaným v napadeném rozhodnutí plně akceptuje jako detailní, srozumitelnou a přezkoumatelnou úvahu, odpovídající požadavkům právní úpravy a související judikatury.
19. K námitce žalobce, že ve vztahu k výši odvodu za druhé kontrolní zjištění nebyla zohledněna intenzivní komunikace žalobce s obcí v průběhu realizace projektu, krajský soud poukazuje na podmínku 19. rozhodnutí o dotaci, která mj. jednoznačně stanoví za nedodržení termínu pro předání informací dle bodu 17 podmínek odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 5 % z celkové částky vyplacené dotace. Takto formulovaná podmínka neumožňuje daňovým orgánům žádnou správní úvahu směřující ke zmírnění pevně stanovené výše odvodu.
20. Na základě výše uvedeného krajský soud neshledal žádný žalobní bod důvodným, a proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava dne 25. 10. 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu